

11. januar 2021
Sagsnr.: 18/01464
JAR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2011 og 2015 samt afslag på tildeling af betalingsrettigheder i Aabenraa Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 1, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, nr. 1, og § 1, stk. 5, samt § 3, nr. 1, og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 om kompensation til landbrugere for manglende direkte arealstøtte og om tildeling af betalingsrettigheder i særlige situationer, jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 7. november 2016 om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for støtteårene 2011 og 2015 på A 1 , 6360 Tinglev.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 5. december 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af landbruger, der er repræsenteret ved konsulent.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har indledningsvis anført, at det ikke fremgik af vejledningen på Landbrugsstyrelsens hjemmeside, at marknumre skal angives i anmodningen om kompensation, men kun at klager skal have søgt støtte på arealerne. Hertil har klager bemærket, at klager har søgt støtte til arealerne i 2011. Klager har yderligere anført, at han i 2012 plantede skov på en del af arealet, men samtidigt var der lysåbne arealer i skov, hvortil klager ikke søgte støtte, som følge af den på daværende tidspunkt gældende vejledning fra Landbrugsstyrelsen. I forlængelse heraf har klager oplyst, at han i 2012 købte et areal, beliggende op til hans ejede jord, for at få samlet et større område. Klager har endeligt anført, at der er søgt støtte på dette areal i 2011, under CVR-nr.: F 1 .

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 3. juli 2016 indsendt anmodning om kompensation og tildeling af nye betalingsrettigheder i medfør af bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016. Det fremgår heraf, at klager har søgt kompensation for manglende enkeltbetaling for støtteåret 2011 til mark nr. 16-0 på 0,46 ha og mark nr. 19-3 på 0,27 ha, begge beliggende i markblok nr. F 2 , samt mark nr. 6-1 på 0,17 ha og mark nr. 6-2 på 0,13 ha, begge beliggende i markblok nr. F 3 . Det fremgår videre, at klager har søgt kompensation for manglende grundbetaling og grøn støtte i støtteåret 2015. Endeligt har klager søgt om tildeling af nye betalingsrettigheder, svarende til 1,03 ha, med virkning for ansøgningsåret 2016.

På anmodning fra Landbrugsstyrelsen har klager ved mail af 12. september 2016 afgivet supplerende oplysninger, om hvilke marker klager søger kompensation for vedrørende støtteåret 2015. Det fremgår heraf, at klager søger kompensation for manglende grundbetaling og grøn støtte for støtteåret 2015 for mark nr. 6-1 på 0,17 ha og mark nr. 6-2 på 0,13 ha, begge beliggende i markblok nr. F 3 , samt mark nr. 16-0 på 0,46 ha og mark nr. 19-3 på 0,27 ha, begge beliggende i markblok nr. F 4 .

Landbrugsstyrelsen har den 7. november 2016 truffet afgørelse om afslag på kompensation for manglende enkeltbetaling, grundbetaling og grøn støtte for støtteårene 2011 og 2015 til mark nr. 6-1, 6-2, 16-0 og 19-3. Styrelsen har indledningsvist bemærket, at klager i sin anmodning af 3. juli 2016 og i mail af 12. september 2016 har oplyst, at mark nr. 16-0 ligger i

henholdsvis markblok nr. F 5 og F 4 . Imidlertid har styrelsen vurderet, at mark nr. 16-0 er beliggende i markblok nr. F 6 . Videre har styrelsen har begrundet afslaget med, at klagers marker ikke opfylder kriterierne for compensation, da klager ikke har søgt om støtte til mark nr. 6-1, 6-2, 16-0 og 19-3 i henholdsvis 2010 og 2014. Hertil har styrelsen bemærket, at det er en betingelse for at modtage compensation, at klager har søgt enkeltbetaling til arealet i perioden 2008-2014 i mindst et år umiddelbart før den periode, som klager søger compensation for. Derudover har styrelsen truffet afgørelse om, at klager ikke tildeles nye betalingsrettigheder. Styrelsen har henvist til § 3, nr. 1, og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016.

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 21. december 2016 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Indledningsvis har Landbrugsstyrelsen bemærket, at det fremgår af anmodningsblanketten, at marknummer skal fremgå, samt at marknumrene fremgik af klagers anmodning om compensation. Hertil har styrelsen bemærket, at dette forhold ikke har haft betydning for afslaget på compensation og tildeling af nye betalingsrettigheder. Styrelsen har videre anført, at afslaget skyldes, at klager ikke har søgt støtte til markerne mindst et år umiddelbart forud for den periode, som klager har søgt compensation for. I den forbindelse har styrelsen anført, at klager ikke har søgt enkeltbetaling i 2010, samt at der ikke blev søgt enkeltbetaling for mark nr. 16-0 i klagers fællesskema 2014, og at mark nr. 6-1, 6-2 og 19-3 ikke er anmeldt i fællesskema 2014. Endeligt har styrelsen bemærket, at klagers øvrige forhold ikke er af betydning for afgørelsens udfald.

2.3 Nye oplysninger under sagens behandling

Ved mail af 26. november 2020 samt ved telefonsamtale af 1. december 2020 har Landbrugsstyrelsen, på anmodning fra Miljø- og Fødevareklagenævnet, afgivet supplerende oplysninger til klagesagen. Styrelsen har herved oplyst, at klager i 2011 fik fuld støtte til de ansøgte arealer betegnet mark nr. 6-0 og 16-0. Videre har Styrelsen oplyst, at klagers indtægning af mark nr. 6-0 og 16-0 i støtteansøgningen fra 2011 dækker over de samme arealer, som klager i sin anmodning om compensation af 3. juli 2016 har angivet som mark nr. 6-1, 6-2, 16-0 og 19-3, samt et delareal navngivet mark nr. 6-0, hvortil klager ikke har søgt compensation. Hertil har styrelsen anført, at klager derfor ikke kan få compensation eller få tildelt nye betalingsrettigheder efter bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 for ansøgningsåret 2011, da klager ikke har lidt et tab i 2011. Endeligt har styrelsen bemærket, at en anden ansøger søgte støtte på arealet i 2010.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Klagers berettigelse til kompensation for støtteåret 2011,
- 2) Klagers berettigelse til kompensation for støtteåret 2015, og
- 3) Tildeling af betalingsrettigheder.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Klagers berettigelse til kompensation for støtteåret 2011

Det fremgår af § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, at der ydes kompensation til landbrugere, der i en periode fra 2008 til 2015 har rådet over landbrugsarealer med såvel landbrugsmæssig som ikke-landbrugsmæssig anvendelse, og som er ophørt med at søge direkte arealstøtte til de pågældende arealer, enten som følge af en afgørelse fra Landbrugsstyrelsen, eller som følge af udmeldinger og vejledninger fra Landbrugsstyrelsen i 2008 eller i efterfølgende år vedrørende de pågældende arealers manglende støtteberettigelse.

Det fremgår yderligere af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1, at der kan ydes kompensation for manglende ansøgning om enkeltbetaling for støtteårene 2009 til 2014.

Endvidere fremgår det af bekendtgørelsens § 1, stk. 5, at kompensation efter bekendtgørelsen omfatter manglende støtte for de ansøgningsår, landbrugeren har undladt at søge støtte, jf. stk. 1, til et areal omfattet af § 2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til at modtage kompensation for manglende enkeltbetaling til mark nr. 6-1, 6-2, 16-0 og 19-3 i støtteåret 2011.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt til grund, at mark nr. 6-1, 6-2, 16-0 og 19-3, som angivet i anmodningsblanketten af 7. juli 2016, udgør arealer, hvortil klager i 2011 har søgt og fået direkte arealstøtte, idet arealerne indgår i klagers indtegning af mark nr. 6-0 og 16-0 i støtteansøgningen for 2011. Nævnet vurderer derfor, at klager ikke er ophørt med at søge enkeltbetaling til de pågældende arealer i 2011, som følge af Landbrugsstyrelsens afgørelser, udmeldinger eller vejledninger. Dermed finder nævnet, at klager ikke opfylder betingelserne for at være omfattet af kompensationsordningen for manglende enkeltbetaling til de ovenfor nævnte marker i støtteåret 2011, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1, og stk. 5.

3.2.2 Ad 2) Klagers berettigelse til kompensation for støtteåret 2015

Det fremgår af § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, at kompensation er betinget af, at landbrugeren på et tidspunkt i perioden fra 2008-2014 har ansøgt om støtte til det pågældende areal i mindst et år umiddelbart forud for den periode, hvortil der søges kompensation.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til at modtage kompensation for manglende grundbetaling og grøn støtte til mark nr. 6-1, 6-2, 16-0 og 19-3 i støtteåret 2015.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved afgørelsen lagt til grund, at klager ikke har søgt enkeltbetaling til mark nr. 16-0 i fælleskema 2014, samt at klager ikke har anmeldt mark nr. 6-1, 6-2 og 19-3 i fælleskema 2014. Klager har derfor ikke søgt støtte til de pågældende marker i mindst et år umiddelbart forud for den periode, hvortil der søges kompensation. Dermed vurderer nævnet, at klager ikke opfylder betingelsen for kompensation for manglende grundbetaling og grøn støtte til de ovenfor nævnte marker i støtteåret 2015, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 1.

3.2.3 Ad 3) Tildeling af betalingsrettigheder

Det følger af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, at landbrugere, som er berettiget til kompensation, kan få tildelt nye betalingsrettigheder som kompensation for inddragne betalingsrettigheder.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til at få tildelt nye betalingsrettigheder som kompensation for inddragne betalingsrettigheder.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at klager ikke er berettiget til at modtage kompensation, jf. denne afgørelses afsnit 3.2.1 og 3.2.2, hvilket er en betingelse for at få tildelt nye betalingsrettigheder, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1. Nævnet vurderer således, at klager ikke opfylder betingelsen i bekendtgørelsens § 4, stk. 1, for tildeling af nye betalingsrettigheder.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 7. november 2016 om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for støtteårene 2011 og 2015 på A 1 , 6360 Tinglev.